

ejendomme, der var undtagne fra vurdering og ejendomme, der var jordrentepligtige (jfr. med hensyn til de sidstnævnte, gældende lovs § 51, stk. 3), og for disse ejendomme vil der derfor efter forslaget heller ikke kunne komme til at foreligge nogen fikseret afgiftspligtig grundstigning, selvom de nu er blevet vurderingspligtige eller frigjort for jordrentepligt, eller dette senere bliver tilfældet, jfr. de nærmere bemærkninger herom i udvalgets indstilling.

ad § 53, stk. 2: Efter den gældende lovs bestemmelser bevirker ændringer, som ved klage eller revision finder sted af ansættelser, der ligger til grund for de forskellige faste faktorer (grundbeløb, § 59-fradrag m. v.), der indgår i en ejendoms grundstigningsskyldsberegning, at den pågældende faktor for ejendommen hermed anses for ændret, hvad enten det bliver til fordel eller ej for ejeren ved grundstigningsskyldsberegningen. Er der, forinden ændringen af den oprindelige faktor finder sted, ved udstykningsvurdering sket fordeling af denne, bestemmer dog § 61 af hensyn til, at der ikke skal blive grebet forstyrrende ind i allerede skete parceller, at ændringen ikke skal berøre størrelsen af de andele af faktorerne, der er fordelt til de frasolgte parceller, men hele ændringen skal henføres til restejendommen.

De omtalte faktorer i grundstigningsskyldsberegningen beror i vidt omfang på ansættelser af meget gammel dato (f. eks. grundbeløbet på ansættelserne i 1950), således at de pågældende bestemmelser allerede som følge heraf nu i nogen grad er af teoretisk karakter (ved eventuel genoptagelse af revisionen af landbrugsejendommens 1950-grundbeløb ville spørgsmålet dog få aktualitet), og med fikseringen af grundstigningsskylden vil også den faktor, der indgår som slutpunkt i beregningen af den fikserede afgiftspligtige grundstigning (ansættelsen ved 12. alm. vurdering) være en ansættelse af så gammel dato, at ændringer heraf i det hele vil være af ret teoretisk karakter, og i hvert fald synes der ikke nu så længe efter i tilfælde, hvor der skulle komme til at foreligge ændringer af gamle ansættelser, at være anledning til af den grund at pålægge ejerne nogen forøget fikseret afgiftspligtig grundstigning.

Som følge heraf er det i § 53, stk. 2, foreslået, at ændring som følge af klage eller revision af ansættelser, der ligger til grund for den oprindeligt fikserede afgiftspligtige grundstigning, kun skal medføre omberegning heraf, såfremt den fikserede afgiftspligtige grundstigning derved bliver lavere. Som følge af den nævnte bestemmelse bliver det herefter samtidig uforøget med en bestemmelse

som den gældende lovs § 61, idet parcellerne ved en omgørelse af fordeling af den oprindeligt fikserede afgiftspligtige grundstigning herved kun vil kunne opnå en lettelse, hvilket det på den anden side synes at måtte være berettiget, at de får i stedet for, at hele en eventuel lettelse skulle tilfalde restejendommen.

ad § 54, stk. 1: Den gældende lovs § 54 indeholder ligesom den gældende lovs § 53 bestemmelser om ejendommens grundbeløb, der imidlertid bortfalder. I stedet for indsættes ved forslaget i § 54 bestemmelserne om fordeling og sammenlægning af fikseret afgiftspligtig grundstigning. Bestemmelsen i forslagens § 54, stk. 1 angår de fordelinger og sammenlægninger af fikseret afgiftspligtig grundstigning, som det ved udstyknings- og sammenlægningsvurderinger, der finder sted efter fikseringen, bliver nødvendigt for oppebørselsmyndighederne at foretage for ejendommene. Bestemmelsen fastslår på samme måde, som det nu er tilfældet for grundbeløbet og andre faste faktorer i grundstigningsskyldsberegningen, at fordelingen skal foretages på grundlag af de værdibeløb, hvormed de enkelte lodder indgik i grundværdien efter fradrag for forbedringer ved den sidst forudgående vurdering af den tidligere samlede ejendom, og at værdibeløbene ansættes af vurderingsrådet. Egentlig burde en fordeling efter værdiforholdene vel rettest foretages efter loddernes andel i fikseringsgrundlaget ved 12. alm. vurdering, men efterhånden som man fjerner sig herfra, ville en sådan regel dog volde praktiske vanskeligheder, og man er derfor i forslaget blevet stående ved samme fordelingsprincip, som efter gældende lovs § 55 anvendes ved grundbeløbsfordeling, nemlig fordeling efter de værdibeløb, hvormed lodderne indgik i grundværdien efter fradrag for forbedringer ved den sidst forudgående vurdering af den tidligere samlede ejendom.

I den gældende lovs § 55, stk. 3, 2. punktum, er det bestemt, at værdibeløbsansættelser ikke kan påklages, og at de ikke kan ændres ved revision, medmindre alle de berørte ejere tiltræder ændringen. Baggrunden herfor har været ikke at gribe forstyrrende ind i de skete parceller. Efter fikseringen af grundstigningsskylden synes det imidlertid ikke mere at være fornødent med en sådan regel, hvorved man helt fraviger den ellers almindeligt gældende regel om adgang til at påklage vurderingsrådets ansættelser. I forslaget fastslås det derfor nu udtrykkeligt, at værdibeløbsansættelserne, der fremtidigt foretages, kan påklages på sædvanlig måde.

I den gældende lovs § 55, stk. 4, er det også bestemt, at ændringer iflg. klage eller revision af